9de JAARGANG. CURACAO DEN 13n. FEBRUARI 1892. N° 424

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,—pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE PAUS EN DE MAATSCHAPPIJ.

I.

Het is een onloochenbaar feit, dat de katholieke Kerk in onze dagen wellicht krachtiger dan ooit optreedt voor de belangen des volks. Hare uitmuntendste bedienaren in Europa, Amerika en Afrika zelfs hebben het als een levenstaak opgenomen, die belangen des volks, hun ware plaats in de maatschappij, hun verhouding tot hooger geplaatsten en wat dies meer zij, te bestudeeren en te bevorderen. In kleinere kringen wordt evenzeer door ijverige priesters in die richting gearbeid. En dit alles op het voorbeeld en het woord van den Opperpriester dier Kerk, Paus Leo XIII, die in Zijn niet genoeg te bewonderen laatste Encycliek *Rerum novarum* met verheven wijsheid den weg heeft aangewezen tot beslechting van den dreigenden, vreeselijken strijd tusschen hoogere en lagere standen.

Hoemeer en klaarder de eeuwige beginselen, in die Encycliek neergelegd, worden ingezien, te sterker wordt men gedwongen, ook al weerstreeft gelijk bij zoovelen het in een dwaalspoor geraakte verstand en de daardoor bedorven wil, de waarheid en de genezingskracht ervan te erkennen.

Een schitterend voorbeeld hiervan levert ons een fransch schrijver van grooten naam, de liberale economist Leroy Beaulieu, van wiens hand in de liberale *Revue des Deux Mondes* een merkwaardig artikel verscheen, handelend over de sociale politiek van den H. Stoel.

In dit artikel worden bekentenissen gedaan, die heelwat opzien zullen gebaard en de liberalen niet zacht ter neer geslagen hebben. De naam van den schrijver en de gevoelens, die hem tegenover den godsdienst in 't algemeen en tegen het katholicisme in het bijzonder bezielden, waarborgen ons de oprechte meening zijner bekentenissen. Leroy Beaulieu was een aanbidder van de Vrijheid, door de Revolutie gebracht, maar wordt door den dwang der feiten gedwongen te bekennen, dat hij en de zijnen door 't vrijwillig sluiten der oogen ver van den goeden weg zijn afgedwaald.

Hooren wij, hoe de schrijver zelve het groote feit onzer eeuw in het licht stelt, dat de Kerk in het maatschappelijk leven een grooten invloed blijft uitoefenen, ondanks alle tegenwerking.

" De negentiende eeuw — aldus de schrijver in de *Revue* — de negentiende eeuw had zich gevleid met de hoop, de Kerk te kunnen sluiten buiten de dingen van deze wereld. Het scheen haar, dat de godsdienst geëigend voor de dingen des Hemels, met de dingen dezer aarde niets te maken had. Het liberalisme, dat betuigde de godsdienstvrijheid te eerbiedigen, had zorg gedragen, de geestelijkheid op te sluiten binnen haar kerken, haar seminariën, haar kloosters. Onze eeuw had gehandeld als sommige maires of onderprefecten, die zich op de wet beroepen, om alle godsdienstig vertoon op den openbaren weg te verhinderen. Het kruis mocht alleen maar te zien zijn in de eenzaamheid van de kerkhoven, op de tombe van den afgestorvene, of ver van de blikken der levenden op de torenspitsen, die zich in het blauw des hemels verliezen. Velen meenden dat juist door deze handelwijze aan den godsdienst een dienst werd bewezen; men zou den godsdienst compromitteeren, verzekerden zij, indien men hem toestond te treden buiten zijn tweevoudig gebied, het kerkgebouw en het heiligdom des gewetens. Hem binnen dat gebied terug te wijzen en zorgvuldig de deuren achter hem toe te sluiten, dat heette den godsdienst zijn eigenaardigen en oorspronkelijken werkkring aanwijzen.

— " Welnu — aldus gaat de heer Leroy-Beaulieu voort — " dat alles was slechts illusie. Wij konden zooveel wij willen in theorie het tijdelijke afscheiden van het geestelijke, in werkelijkheid laten zich die beiden niet door een schotje in twee afzonderlijke hokjes opsluiten. De Kerk kan niet op den duur vreemd blijven aan en gevoelloos voor al wat om haar leeft en zich beweegt.... Als in den tijd van Gregorius VII of van Sixtus V wil de Paus zijn woord meespreken over de menschelijke dingen; en de wereld is daar niet al te verwonderd over. Een teeken van de komende tijden. Het komt mij voor, dat wij getuigen zijn van het wederoptreden van een der groote personages in de wereldgeschiedenis; — en op het eeuwenheugend tooneel, van waar men gemeend had dat het voor altijd was gebannen, vindt het Pausdom een nieuwen personage, heelwat verschillend van die welke het ruim duizend jaren lang te woord stond. In de plaats van de vorstelijke dynastiën, door zijn hand gezalfd, staat daar voor den Paus de democratie. Treffende ontmoeting inderdaad, en met welke de ontknooping van het drama der eerstvolgende tijden ten nauwste is verbonden! Het Pausdom gevoelt het, en zonder den tijd te verliezen in onnut gepraat, richt het zich rechtstreeks tot de democratie en spreekt — waarover? — Over hetgeen het volk het meest ter harte gaat: het maatschappelijk vraagstuk".

Na alle licht op dit groote feit te hebben doen vallen, vraagt de schrijver zich af, of er nu met de traditie gebroken is; of deze Paus den weg zijner voorgangers niet bewandelt. En hij is te eerlijk om dit te beweren.

" „ Laat ons niet gaan gelooven zegt hij, dat de traditie te Rome alle gezag verloren heeft, dat de 80jarige Paus zich er weinig om bekommert, of hij met zijn ruim 250 voorgangers in strijd komt. De panselijke solidariteit komt hier niet in 't spel; men zou in strijd met de betamelijkheid handelen, indien men hier van tegenspraak gewaagde. Voor het Pausschap heeft de arbeidersquaestie juist dit voordeel, dat zij den Paus veroorlooft de hand te reiken aan den werkman en tegelijkertijd den rug toe te keeren aan de Revolutie. Wij moeten dit niet vergeten. De ongerepte aaneenschakeling der pauselijke leerstellingen is ongerept gebleven; maakt zij al een wending in een richting, die zij tot dusver niet had aangenomen, geen enkele der schakels werd verbroken. Laten wij geen poging aanwenden om de Encycliek van Leo XIII in tegenspraak te brengen met het bullarium van zijn voorgangers. Wij zullen er niet in slagen.

„ Alles wel beschouwd, is er geen tegenspraak. De klimmende belangstelling in de maatschappelijke vraagstukken is geen protest tegen de Kerk, 't is veeleer een protest tegen de revolutie, of tegen hetgeen de Kerk als een gevaarlijk uitvloeisel van de revolutie beschouwt, het liberalisme. Het volk, dat langen tijd enkel gevoed is met staatkundige theoriën en meer dan genoeg heeft van abstracte beginselen, vraagt voortaan steviger kost. Is dit — zoo redeneert men te Rome — is dit niet de rechtvaardiging voor de Kerk? Had zij geen gelijk, toen zij de revolutie verweet, het volk steenen in plaats van brood aan te bieden en vergif onder den schijn van honigraat?

En de Kerk heeft goed gezien. De tijd heeft het geleerd, dat de beloften der Vrijheid van de Revolutie niet dan klatergoud waren.

„ Laat ons loyaal genoeg zijn, om te bekennen: gaat de schrijver voort, wij hebben te veel verwacht van de vrijheid. Zij heeft niet alle beloften gehouden, die wij in haar naam hadden afgelegd, en zij wordt op dit oogenblik het slachtoffer van de overmatige verwachtingen, welke men op haar gevestigd had. Waarom zullen wij het ontkennen? Het feit alleen, dat nauwelijks een eeuw na de revolutie, die het aanschijn der wereld moest veranderen, de maatschappij, door haar in het leven geroepen, om nieuwe veranderingen en nieuwe revolutiën vraagt, is een harde en bittere veroordeeling voor den trots van onzen tijd en voor de nieuwe sociale orde. Ik ken in de geschiedenis geen treuriger schouwspel. Maar wat deert het de Kerk? Waarom zou zij zich bedroeven over de ontgoocheling der eeuw? Wat maakt haar het wankelen van dat gebouw, 't welk wij, nu het nauwelijks tot stand is gekomen, reeds boven onze hoofden hooren kraken? De Kerk heeft bij het instorten van dat gebouw geen verlies te lijden, veeleer een triomf te vieren. Heeft men het bouwwerk niet zonder haar aangevangen en is het bouw-

---

FEUILLETON.

Húsar i Panduro

III

Continuación

E promer oficial a drentá den un cuarto pintá elegantemente na estilo rococó, probablemente e salón di recepción dje superior di convento; ma fuera dj' esai bo no por figurá bo nada más contrario na réglanan dje convento, koe lo ke él a hayá ayí. Riba e gran mesa rondó meimei dje cuarto, tabatin confúsamente bottel- i glas i baráhanan di carta, dominó i pipa turca; na e mesa tabatin sintá dos homber tan tostado i barbudo manera es un koe a habri porta pa e promer oficial drentá, ma Frohn no a ocupéle ni un instante di nada dj' esai, pa él a fihá inmediatamente su entera atención riba un estatura koe a lamantá riba, doená dos paso bia contréle. Tabata un homber manera un paloe, más alto koe Frohn, coe un fisonomía, koe, si bo a yegá di miréle un bê noemá, no por largá di haci un impresión indeleble riba bo. Primitivamente e fisonomía ayí no tabata mahós ni irregular, ma actualmente e cuero duro di su cara ta cobá coe arruga profunda; uno ke otro cabai largo di su céjanan, tabata acrecentá ainda más e impresión maligna producí pa e singular wówonan ceniciento di briljo mate i casi apagá; lo más particular dje hinter fisonomía tabata sin embargo es aki, koe su mitar banda tabata tan pretoe manera di un negro — un explosión di polvo a yegá di alcanzá e parti ayí i ennegrecéle pa semper.

— "¿ Kiko bo kier, Senjor! Mi ta e gefe Von der Trenck," e homber dici.

— " Promer oficial di cabaljería Von Frohn di regimiento di húsar di rei José," Frohn a contestá pará na posición militar. " Mi tin honor di bin papia coe gefe."

— " ¿ Asunto di servicio aki ? "

— " Encargo particular di emperatriz."

— " ¿ I kiko ta ?"

— " Mi encárgonan ta en cierto sentido di un carácter diplomático, p' esai gefe lo ta asina bon....................."

Frohn, papiando asina, a tirá un mirada riba e oficialnan di Trenck presente den e cuarto.

— " Bien, anto lo nos caba e asunto ayí más después," Trenck dici, " nos por continuá nos wega. Si senjor promer oficial ta hiba di gusto, él por hungá coe nos."

Na mes tempoe él a indicá e oficial un stoel, i él mes a bolbé caí sintá riba su mecedora, camina él tabata ora Frohn a drentá.

Frohn a huzgá lo más huicioso di no papiá nada di fatiga di su viaha; coe toer calma él a toemá un puesto na mesa, él a desabrochá su uniforme, i él a los su sable largéle caí estrepitósamente na suelo.

— " Si senjor gefe haya bon, lo mi toemá promer un glas di binja. Ta parcé mi, koe él mester ta excelente, e marcha a doená mi sed." El mes a sirbí su curpa, él a bebé toer na un bebé, él bati boca i caba él dici; " famoso, awor mi ta clá, únicamente falta awor pa senjor gefe tin e amabilidad di kier bisá mi nomber dje tres otro senjornan aki."

— " Es un ayí ta capitán barón de Dolne; es aki ta senjor Von Witschowar, i aki nos tin senjor Von Nakowitsch, gefe de mi cuerpo di ehército,"

— " Mi ta recomendá mi na e senjornan," Frohn a contestá, inclinando ligeramente pa cada un di nan " ¿ Ta cuánto placa pa entrada den wega ? "

E gefe Trenck a cogé baraha i él a tirá un vista penetrante riba Frohn. El no tabata coestumá di mirá un hende koe hayéle, na su presencia, pa promer bê di su vida, tan visiblemente na su comodidad.

— " Bo nomber no ta desconocí pa mi," él dici barahando carta. " Mi a yegá di tendé di bo— ¿ bo no a yegá di caí prisionero di guerra na Magdenburgo, i bo no a yega di cerrá conocí ayí coe mi primo, e fanfarón prusiano ? "

— " Verdad ta koe ayí mi a sinjá conocé bo senjor primo."

— " ¿ I bo sá miréle awor de vez en cuando na Viena ? "

—" Rara vez," Frohn a respondé. " Mi no por bisá koe mi ta gustéle. El ta un homber demasiado elevá pa mi. Tanta sabiduría, tantoe genio i valor heróico, manera tin reuní den su persona ta mu-

plan niet uitgevoerd ten deele tegen haar inzichten en in strijd met haar wenschen en behoeften? De revolutie had zich sterk gemaakt, de maatschappij op te bouwen zonder hulp van het kruis, zonder hulp van God; wat nood voor de Kerk, wanneer de hoovaardigen het plan zien mislukken, dat zij met verachting van haren zegen waanden te kunnen verwezenlijken? Nooit heeft de Kerk aan de hechtheid van hun bouw geloof geslagen, — altijd heeft zij hun den ondergang van het door hen ondernomen werk voorspeld."

Wij behoeven hier niets bij te voegen. Waar van liberale zijde aldus den lof van de katholieke Kerk wordt gezongen mogen wij zwijgend luisteren.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Voor de toezending der in druk verschenen pleitrede, door den heer A. M. Chumaceiro Az., prakitzijn bij het Hof van Justitie alhier, op Vrijdag den 8sten Januari 1892 gehouden, betuigen wij onzen hartelijken dank.

Dinsdag ll. keerde Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten met zijn reisgenooten terug van Bonaire, waar, de nagekomenen medegerekend, aan 553 geloovigen het H. Vormsel is toegediend. Voorzeker een getal, dat den beiden Eerw. Geestelijken op wien de zorg voor de zielsbelangen van alle katholieken op dat eiland drukt, alle eer aandoet en van hun onvermoeibaren ijver getuigd.

Bij gouvernements-beschikking dd. 9 dezer maand No. 88 is de heer C. Statius Muller, hoofdcommies, werkzaam ter Gouvernements-Secretarie, tijdelijk belast met de waarneming der betrekking van hulpambtenaar van den Burgelijken Stand in het stadsdistrict alhier.

Bij gouvernements-beschikking dd. 9 dezer maand No. 89 is de heer H. Statius Muller, klerk, werkzaam ter Administratie van Financiën, tijdelijk aangewezen als de ambtenaar, bedoeld bij art. 2 der verordening "houdende bepalingen op de heffing van het recht van accijns op sterke dranken in de kolonie Curaçao" [P. B. van 1881 No. 23.]

WAARSCHUWING.

Met het oog op den gisteren alhier, in het fort *Amsterdam* gepleegden diefstal van gelden, waaronder een groot aantal Curasche bankbiljetten, wordt een ieder, ten einde zich voor moeilijkheden te vrijwaren, aangezegd, dergelijke biljetten, die hij in zijn bezit mocht hebben, ten spoedigste ter Administratie van Financiën alhier ter overstempeling in te zenden.

Curaçao den 21 Januari 1892.
De Procureur-general,
SOL. C. HENRIQUEZ.

Lijst van brijven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Mariette As Ararid, Anita de Lima pl. Paradys, Maria Davelar pl. Koral Specht, Armando d'Ampaire M., A. A. Dance, Constancia Mingeria, Matilda Matchos, Frozin i Ezin Pinedo, Cornelis Quast a/b Maria Vicente, Sofia Girman, Theolinda Mei.

Aangeteekende stukken:
Een brief geadresseerd aan A. L. Timmer en een do. A. L. Jesurun.

Niet voor verzending vatbaar: een drukwerk geadresseerd aan "La Voz Pública" te Valencia.

NEDERLAND.

— De Koningin-Regentes heeft, namens de Koningin, eene jaarlijksche som beschikbaar gesteld voor jeugdige schilders, evenals wijlen Z. M. Willem III dat vroeger deed. Jaarlijks zullen niet meer dan 5 subsidies worden toegekend.

—De heer Oscar Hatfield, die gedurende eenige jaren Noord-Amerikaansch consul te Batavia was, en aldaar werd aangehouden in 1887 als verdacht van medeplichtigheid aan oplichterij, heeft, nadat hij acht of negen maanden preventief gevangen gezeten, en daarna in vrijheid is gesteld, zich begeven naar Washington, waar hij zijn beklag heeft ingediend bij de regeering der Vereenigde Staten over de ondergane behandeling te Batavia. De Noord-Amerik. secretaris van staat Bayard zond daarop een hoofdambtenaar naar Java, om een onderzoek in te stellen naar de toedracht der zaak. Deze ambtenaar heeft te Washington een rapport ingediend, en diensvolgens hebben de Vereenigde Staten, bij monde van haren gezant te 's Hage, eene schadevergoeding van 500,000 dollars gevraagd van de Nederlandsche Regeering voor haren valschelijk beschuldigden consul Hatfield.

— Blijkens een, van den Gouverneur-Generaal van Nederl.-Indië, ontvangen telegram, van den 12 Jan., is ter vervanging van kolonel F. Pompe van Meerderfoort, die op verzoek gepensioneerd werd, benoemd de kolonel C. Deykerhoff tot civiel en militair gouvernenr van Atjeh en onderhoorigheden.

— Het *Berliner Tageblatt* schrijft: "Het is thans uitgemaakt, dat de beide Koninginnen van Nederland den Keizer te Berlijn een tegenbezoek zullen brengen. Als de gezondheid van Koningin Wilhelmina, die, zooals men weet zwak van gestel is, dit toelaat, zal, naar onze Hamburgsche correspondent meldt, het bezoek binnen korten tijd plaats vinden."

BUITENLAND.

Rome.—Zooals wel te vermoeden was, blijkt het bericht, als zou de Keizer van Oostenrijk naar het Quirinaal en daarop naar het Vaticaan gaan, om te pogen eene verzoening tot stand te brengen, slechts een loos gerucht te zijn geweest. Officieus wordt dit nieuwtje als een „verzinsel der Engelsche bladen" gelogenstraft. Van den Oostenrijkschen Keizer is trouwens onder de tegenwoordige omstandigheden geen optreden ter gunste van de wereldlijke macht des Pausen te verwachten. Hij heeft zich door het Drievoudig Verbond de handen geketend jegens Italië, en deze banden nog sterker aaneen gesnoerd door het handelstractaat met dat land.

— De Fransche gezant bij den H. Stoel heeft van het Vaticaan de verzekering ontvangen, dat er voorloopig in de Katholieke hiërarchie in Egypte geene veranderingen zouden aangebracht worden.

Italie. — Een scherp oordeel over Crispi als oud-minister en bestrijder van Rudini wordt in de Parijsche "Justitie" geveld.

De heer Crispi, zegt de schrijver, is sedert zijn val zoo nerveus, vurig en inconsequent, dat zijn aanhangers hem allen verlaten, ja dikwijls op zeer luidruchtige wijze met hem breken. Is het voor een jongen man reeds moeilijk zich in het verlies van de macht te schikken, nog meer is dit het geval op hoogeren leeftijd. Men ziet dit ook bij den heer Von Bismarck. Tegenwoordig schijnt de heer Crispi niet recht te weten wat hij doet. Hij bestrijdt, van alle zijden, het Kabinet, dat hem opvolgde. Hij valt het aan, indien het anders handelt dan het vorige Kabinet, hetgeen te begrijpen is, maar hij valt het ook aan als het evenzoo handelt als het vorige, hetgeen wel wat zonderling is.

Hij schrijft artikelen en houdt redevoeringen, die doen twijfelen of hij zijn gezond verstand nog wel bezit. Daarenboven heeft hij een ware zucht om zich te vertoonen en om te spreken.

Eenige dagen geleden, bij de interpellaties over de buitenlandsche staatkunde en de wereldlijke macht van den Paus, ontzag hij niet den oorlog in het vooruitzicht te stellen in een uitdagenden toon aan te nemen, waardoor zelfs zijn grootste vrienden van hun stuk werden gebracht.

Bij het debat over de octrooirechten (Catenaccio) bestreed hij krachtig de voorstellen, die vroeger door hem zelven waren gemaakt. Men begrijpt, dat niet een wijziging van inzicht deze handelwijze veroorzaakte, maar dat afgunst en toorn hem zoover brachten.

Kortom, de houding van den exdictator — zegt de Justice — is van dien aard, dat hij meer en meer door zijn partijgenooten wordt verlaten.

— Op Sicilië heerscht onder het landvolk eene paniek, daar alles, wat in de laatste 4 weken door reizenden handelaars aan graan, paarden en vee is opgekocht, betaald blijkt te wezen met valsch papieren geld. Reeds is tot eene waarde van 70,000 lire door de politie in beslag genomen. De toch al zoo arme bevolking in aan de diepste verslagenheid ten prooi.

Duitschland. — Donderdag 14 Jan. is de landdag door Von Caprivi met de voorlezing eener troonrede geopend. Daarin worden een aantal nieuwe wetsontwerpen aangekondigd, als: over het beheer van het Welfenfonds; eene lager-onderwijswet; spoorweg-ontwerpen. De financieele toestand wordt minder gunstig genoemd dan verleden jaar.

— Met buitengewone pracht en statie had dinsdag in de troonzaal van het koninklijk paleis de beëediging van den nieuwen Aartsbisschop van Polen, mgr. Stablewski, plaats. De hofmaarschalk, de vleugel-adjudanten; de ministers van binnenl. zaken, van justitie, van kerkelijke aangelegenheden, de bevelhebber van het keizerlijk hoofdkwartier en hooggeplaatsen waren aanwezig. De Keizer, in kurassiers-uniform, ontving den eerst 40jarigen Prelaat, welke aan de groote eigenschappen des Keizers in zijne toespraak hulde bracht. Hij zeide o. a.: „het groote, waarlijk koninklijke hart Uwer Majesteit, dat al uwe onderdanen met gelijke liefde in zich opgenomen heeft, maakt de vervulling mijner plichten mij licht. U. M. heeft de hooge roeping, die onze ernstige tijd U oplegt, helderder en moediger aanvaardt dan bijna eenige Souverein, en tot vervulling daarvan den godsdienst aangewezen als vast verzamelings- en steunpunt. Als kath. Bisschop in den Pruisischen Staat, zie ik daarom met volkomen gerustheid en vertrouwen de toekomst te gemoet." Nadat de Bisschop in ,s Keizers handen den eed had afgelegd, antwoordde de Keizer. Hij sprak de hoop uit, dat de Aartsbisschop, „de strijdigheden verzoenen moge, die onder de zonen van een land geen reden van bestaan hebben, en dat de Herderstaf voortaan door eene vaste en trouwe hand moge gevoerd worden." Ook de Keizerin ontving de Aartsbisschop in een plechtig gehoor, dat daarna gevolgd werd door een ontbijt aan de keizerlijke tafel.— De twee Aartsbisschoppen, welke het laatst persoonlijk ten paleize den eed hebben afgelegd, waren mgr. Melchers, van Keulen, en mgr. Ledochowski, van Posen, in 1866. Acht jaren later waren dezen de 1e baniersdragers in den kerkelijk-politieken strijd. Hopen wij, dat mgr. Stablewski in rustiger omstandigheden den Aartbisschoppelijken stoel bekleeden moge.

Zondag 17 Jan. had in de kathedraal van Gnesen de wijding van mgr. Stablewski plaats. Naar aanleiding hiervan wordt de opmerking gemaakt, dat men tot het jaar 1453 moet opklimmen, om de herinnering eener bisschopswijding te Gnesen te vinden.

—Tegen den gewezen diplomaat, den conservatieven graaf Limburg Stirum, thans op non-activiteit, is eene administratieve rechtsvervolging ingesteld, omdat hij in een dagblad de nieuwe handelstractaten heeft bestreden. De kanselier Caprivi had hem gevraagd, of hij die artikelen geschreven had, en of hij wel wist, dat hij daartoe het verlof van den minister van buitenl. zaken noodig had, waarop de graaf antwoordde, dat hij er alles van wist, en de ge-

---

cho pa un simple mortal como mi, kende él ta mirà coe orguljo,"

— "Sí, e Frits ta un homber masjá orguljoso," e gefe a interrumpiéle hariendo. "Desde koe mundo hinter a leza su biografía, i toer lo ke otro él a publicá, i koe p'esai él a birá un hombre célebre — desde koe e hendenan macacoe na Viena i Paris ta usá sombré i lensoe á lo Trenck, él kier haci mundo más sabí i mihor, koe bon Dios a haciéle, sin invocá su asistencia. Bien, lo él ser humiljá; mi a haciéle mi heredero; ma si mi cordá mi bon, lo ke tin di socedé tarde ó temprán, anto lo él hayéle den hopi dificultad."

Toer e palábranan ayí a bai acompanjá di un mirada maligna i harimentoe dje gefe; caba, como bankero, él a reparti carta. E oficialnan a puntá algún placa di oro, i Frohn a saca algún pieza fô di un sacoe bon yená coe oro.

Coe un mirada, koe un usurero lo por a envidiéle, Trenck a keda ta mira e sacoe di placa di oro dje promer oficial. Hustamente él tabata bai bira barahanan tabata hungá lansquenet — porta a dal kabri, i dos homber, formando un grupo bien particular, a presentá, un monhe i un Croato. E último ayí, un homber toer hinter i ordinario, a pusjá e eclesiástico anciano, koe su calotte a caí fô di su cabez cubrí únicamente coe algún cabei blancoe, den e cuarto. Temblando e monhe tabata pará ta hací su reverencia, i e Croato haciendo su rapport.

No tabata en vano koe nos promer oficial a pasa un gran número di anja, desterrá dje Croatonan, i inmediatamente él a gritá;

— "O, según mi ta tendé, ta riba hospedage di mi hendenan; mi a ordená e burgomaestro di doená mi biljete pa e convento aki, pa motivo koe toer otro lugar ta ocupá."

Wowo di Trenck a lombrá coe un briljo desagradable i su cara a cerrá.

— "¿ Senjor promer oficial a ordená ?" él a gritá toer rabiá. "I visto koe gefe Trenck a toemá posesión dje convento, ¿lo él i su oficialnan mester desocupéle anto, i bai riba caya?"

— "Mi ta spera," Frohn a contestá coe di más grandi calma posible, "koe senjor gefe lo no tin necesidad di molestiéle pa mi motivo. Si acaso no tin lugar pa nos toer, mi húsarnan lo conformanan di droemi riba yerba den corredornan."

E gefe tabata mirá coe admiración e homber koe tan trankilamente tabata haciéle oposición, i e otro oficialnan tambe tabata sorprendé di atrevimiento di Frohn.

— "Mi ta ordená senjor pater sumiller di doená mi hendenan un bon trato," Frohn a continuá papiando coe e Benedictino temblando. "Convento por contá coe un bon recompensa. Si acaso nan por haci senjor pater algún dificultad, anto él no tin sino di dirigiéle na mi; mi ta toer instante dispuesto di toeméle bao di mi protección, i di haci e trahe di Sacerdote koe él ta bistí, ser respetá.

"Mil diablo," Trenck a gritá, mientras él a boelá ariba fô di stoel. "¿Ta kendé ta mandá aki? Trenck ó..............."

— "Senjor gefe Von der Trenck tin mando riba su bando di Pandúronan," Frohn a contestéle pausadamente, "i e promer oficial Von Frohn dje regimiento di húsar di rei Jose, riba su destacamento. Como subalterno mi tin di percurá pa hospedage necesario di mi hendenan, i si Su Magestad Emperatriz ta haya bon di reparti su tropanan na diferente lugar, anto nan tin di entendé otro i conformá nan tan bon i tan maloe koe ta. Esai ta parcé mi asina clá i asina husto, koe senjor gefe lo no tin di papiá un palabra más ayí riba, i nos por bien continuá nos wega agradable."

Coe su wowo ta cortá candela i mordiendo su lipnan, e gefe a caí sinta riba su stoel. Di golpi él a coeminsá gritá hari duroe.

— "¡ Senjor promer oficial tin verdaderamente razón!" él a gritá. "E húnan por keda. Boso dos ayí, pasá aki fô, i boso cabez ta responsable si mi tendé di pleito ó bringamento."

E pater i e soldá a desparecé inmediatamente. Trenck a bolbé sigui ta hungá; ma e otronan a keda ta mirá e promer oficial yen di sorpresa. Podiser nan tabata corda den nan mes; si nos gefe avaro no tabata hiba di gusto di tenéle aki pa motivo di su sacoe cargá di oro, anto lo él a tendé otro gai cantá.

E ta continuá.

volgen rustig afwachtte.— Algemeen geeft men toe, dat het formeele recht daartoe zeker bestaat; maar dat de Regeering niet verstandig doet, daarvan gebruik te maken. Velen zien hierin eene zijdelingsche waarschuwing voor Bismarck.

— Op bevel van den minister van binnenl. zaken, zal voortaan op openbare vertooningen en op het colporteeren van drukwerken door de politie scherper het oog worden gehouden, niet alleen wat betreft onzedelijkheid, maar oòk ten aanzien van roof- en moordverhalen, verheerlijking van misdrijven, enz. Dat alles zal streng tegengegaan worden.

Frankrijk.— De kamer heeft een voorstel spoedvereischend verklaard, strekkende om den 22 September aanst, als 100n verjaardag van het uitroepen der republiek feestelijk te vieren.

— De zitting der kamer voor 1892 is dinsdag 12 Jan. door den hr. Blanc, als oudste lid in jaren, geopend. In zijne toespraak begroette hij Frankrijk, als herpaatst in zijnen rang onder de natiën sedert het bezoek per vloot te Kroonstadt, hetwelk met het groote rijk Rusland de vriendschappelijke overeenstemming bezegelde, die tegen alle bondgenootschappen opweegt. Velerlei hervormingen zullen noodig wezen, om te gemoet te komen aan de verlangens van den arbeidenden stand. Der kamer zou het tot eer strekken, wanneer zij den grondslag leggen mocht voor de welvaart der werkende klassen. Bij de samenstelling van het bureau is Floquet met groote meerderheid als voorzitter herkozen.

— *Le Temps* zegt van de handelsverdragen, dat, door het Fransche minimum-tarief aan te nemen, Nederland aan Frankrijk ook het laagste tarief toestaat, maar zonder eenige tijdsbepaling. Met de andere landen wordt nog onderhandeld. Spanje blijft veel moeilijkheid geven.

— Een comité heeft zich te Parijs gevormd, dat al het mogelijke zal doen, om de religieusen wederom in de scholen en ziekenhuizen werkzaam te stellen. Er is eene volksvergadering gehouden, waarbij verscheidene subcomités voor de arbeiderswijken zijn benoemd. Een der sprekers vestigde er de aandacht op, dat, sedert de verdrijving der religieusen, het aantal gevangenen beneden de 20 jaren, telken jare te Parijs in hechtenis genomen, is gestegen van 16,000 tot 41,000.

Belgie.— De hr. Woeste is van Rome, waar hij door den Paus ontboden was, teruggekeerd. Van alle kanten werd hij door reporters bestormd, om het fijne van de onderhandeling te vernemen; doch hij heeft niets uitgelaten, en nu gaat men aan het raden. Het eenige, waarover de hr. Woeste zich uitliet, is de gezondheidtoestand des Pausen. Hij verklaart dat de Paus nog krachtig en gezond is en zijn geest blijft uitmuntend door groote helderheid. Trouwens in de familie des Pausen sterft men oud. De vader van Z. H. werd 86 jaren en zijn broeder 91. De Pecci's zijn mager en tenger, maar zeer taai van gestel, en de hoop is dus gegrond, dat de wereld zich nog geruimen tijd in het bezit van den Grooten Grijsaard, die thans Petrus' Stoel bekleed, zal mogen verheugen.

Het meest waarschijnlijke is, dat de Paus met den hr. Woeste wel over verschillende zaken zal hebben gehandeld, waaronder de bestrijding der slavernij zeker eene gewichtige rol speelt. Het is dan ook eene zaak voor de menschheid van belang, dat daarin verandering kome; maar dan moeten er zeker andere personen aan arbeiden dan Stanley, die door den Zweedsche ontdekkingsreiziger Theodoor Westmark onlangs, in eene voordracht te Weenen, totaal van zijn stralenkrans beroofd is. Genoemde heer, die met Stanley indertijd langs den Congo reisde, brengt zeer zware beschuldigingen tegen hem in. In plaats van den slavenhandel te bestrijden, zegt Westmark, kocht Stanley zelf te Stanleyfalls voor eenige meters katoen een zwarte, dien hij vervolgens voor 400 mark aan een officier overdeed. Zelfs deed hij al wat hij kon, om eene gelegenheid te vinden tot bijwoning van menschenoffers, en tegenover zijne eigen officieren gedroeg hij zich meêdoogenloos. Luit. Schumann, een huzaar van Budapesth, werd, toen hij ziek was, eenvoudig door Stanley als onbruikbaar aan zijn lot overgelaten terwijl luitenant Kiliwa in een waterval moest verdrinken, zonder dat poging tot redding werd beproefd. Stanley kreeg voor elk station, dat hij vestigde, 100,000 fr., behalve de olifantstanden, die hij buit maakte; maar als hij de kust naderde, wierp hij alle provisie overboord, om zich den schijn te geven van heldhaftig doorgestaan lijden, enz. — Men ziet, het is geene kleinigheid; maar Stanley — hij zit thans in Australië — zal bij gelegenheid het antwoord niet schuldig blijven. Of het hem echter van dien blaam zuiveren zal, moet de ondervinding leeren.

Spanje.-De cortes werden maandag 11 Jan. heropend. De minister president, Canovas de Castillo, deed een beroep op alle partijen, om de geldelijke aangelegenheden mede te helpen regelen, waarop Sagasta hem, namens de liberale partij, dezen vaderlandslievenden steun toezegde. De minister van buitenl. zaken las toen de ontwerpen voor, waarbij wordt voorgesteld, de handelsverdragen, die met 1 Februari afloopen, tot 30 Juni te verlengen, en gedurende dien tijd voorloopig handelsovereenkomsten te sluiten. Vreemde alcohol en brandewijn zijn hierin niet begrepen.

Maura heeft eene redevoering gehouden tegen het geldelijk beleid der Regeering, daarbij het tekort voor het tegenwoordig dienstjaar schattend op niet minder dan 64 millioen fr.

— In den nacht van den 9n Jan. is nabij Xeres eene anarchistische beweging losgebarsten, met het doel de stad te plunderen. De opstandelingen, met jachtgeweren gewapend, vielen de stad aan omstreeks den tijd, dat de schouwburgen uitgingen. Zij begaven zich allereerst naar de gevangenis, om eenige der hunnen, welke daar waren opgesloten, te bevrijden; maar de gewapende macht kwam tusschenbeide, eer ze daaraan konden beginnen, en dreef hen uiteen. Er vielen 3 dooden, 2 daarvan zijn burgers, waarvan den een met eene zeis het hoofd werd afgehouwen. De daders is gevat met nog 70 anderen. De geheele bende bestond uit een paar honderd man. Men verwacht ze nog wel allen te zullen vatten.

Engeland.— De Lord-Mayor van Londen ontving het volgende telegram van den Prins van Wales uit Sandringgam: „Onze veelbeminde zoon is heden-morgen om 9 uren overleden." Op 28jarigen leeftijd is de Erfprins aan influenza en longontsteking bezweken. In Februari zou hij getrouwd zijn. Nog slechts één zoon heeft nu de Prins van Wales — behalve zijne 3 dochters — namelijk prins George, geboren 3 Juni 1865, ook pas zwaar ziek geweest, maar gelukkig hersteld.

Rusland. — Voor eene uitbarsting in Polen, schijnt de regeering erg bevreesd te zijn. Elken dag komen, uit verschillende plaatsen, berichten van gevangennemingen en zij mogen al overdreven zijn, zelfs de officieele tegenspraak bevestigt, dat er iets gaande is. De gedwongen bekeering der Polen tot de orthodoxe kerk, de sluiting van R. C. kerken, de jodenvervolgingen, de maatregelen tegen de Poolsche taal, de onveiligheid door de noodlijdende boeren, de geschillen en conflicten, die door de talrijke militairen aan de grenzen worden veroorzaakt — dat alles is zeker voldoende, om de inwoners te verbitteren. Daarbij komt, dat wie in Rusland waagt een politie-maatregel af te keuren, als een muiter wordt beschouwd en wie een politie-agent boos aanziet, als een nihilist; wie zich tegen eene, door kerkelijke autoriteiten verordende onderdrukking verzet, mag van geluk spreken, als hij „slechts" naar het eiland Sachalin wordt verbannen. Volgens een te Londen ontvangen bericht, was de helft der arrestatiën in Polen, een gevolg van het in het geheim onderwijzen der Poolsche taal.

— Grootvorst Sergius was ter oore gekomen, dat de bakkers weigerden, kleine hoeveelheden brood aan de arme boeren te verkoopen. Om zich zekerheid te verschaffen, verkleedde hij zich als een boer, en vroeg in een winkel naar een pond brood. Het antwoord was 3½ kopeke. De vermomde Grootvorst gaf toen voor, slechts 3 kopeken op zak te hebben, en dus daarvoor brood te willen ontvangen; dit werd geweigerd. Men verkocht niet minder dan 1 pond te gelijk. Na eenige woordenwisseling haalde de bakker eenige politie-agenten, die den boer ruw behandelden en proces-verbaal opmaakten. Bij de teekening van het stuk werden zij spoedig gewaar, wien zij mishandeld hadden. Denzelfden avond brachten drie der betrokken politie-beambten zich om het leven. Vier bakkerijen werden gesloten.

— Over den hongersnood deelt Nicolas Shishkoff, lid van een der comité's van onderstand, het volgende in de *Nineteenth Century* mede: Van den 7 tot den 25 October heeft hij 28 dorpen, waar hongersnood heerschte, bezocht. Hij ontmoette overal vermagerde lieden, die hunne paarden, koeien en schapen hadden verkocht, en hunne winterkleeding verpand. Zij hadden niets meer te verkoopen, en hadden in geen 14 dagen brood geproefd. In eene der boerenwoningen vond men twee uitgehongerde personen, die met moeite door den docter in het leven behouden werden. Een der patiënten moest den mond open gebroken worden, om hem met thee, brandewijn en suiker weder tot bewustzijn te brengen. Lieden werden aangetroffen, die weken lang geleefd hadden van gestoofde meloenschillen. Anderen eten eens daags eene soort van brood, gebakken van kaf, gestampte graszaden en garstemeel, er uitziende als houtskol, met een bitteren smaak, en hoofdpijn, alsmede misselijkheid veroorzakende. Sommigen hadden in drie dagen geen bete genuttigd en waren den dood nabij. In éene provincie waren 200,000 menschen zonder eenig middel van bestaan.

Oostenrijk.—In het Oostenrijksche huis van afgevaardigden deelde de president mede, dat de Keizer graaf Von Künburg (Duitsch-liberaal) tot minister zonder portefeuille heeft benoemd.

— De Weener bladen verheugen zich over het overschot van 22 millioen gulden op de rekening over 1891, hetgeen een nieuw bewijs is voor de degelijkheid van den toestand der financiën. De *Neue Freie Presse* berekent, dat de minister van financiën op het oogenblik over 60 millioen te beschikken heeft.

— Als een voorbeeld van eenvoudigheid wordt het volgende geval aangehaald: De oudste zoon van den aartshertog Jozef, aartshertog Jozef Augustin, is nog altoos gewoon, als hij op jacht gaat in het gebergte, of aan de legermanœuvres deel neemt, zijn vader om eenig zakgeld te vragen. Vóór de laatste manœuvres, die een paar maanden aanhielden, kreeg hij *f* 1000 mede, omdat hij eenige uitrustingsstukken moest aanschaffen. Thuis gekomen, bracht hij *f* 700 terug.

Egypte.— De Khedive schijnt door zijn eigen lijfarts plotseling naar de andere wereld geholpen te zijn. De Europeesche geneesheeren, die 17 uren vóór zijn dood bij hem geroepen waren, hebben een rapport opgesteld over zijne ziekte, zijne behandeling en dood, en alvorens daaraan opmerkingen toe te voegen, vragen zij aan de inlandsche deskundigen, welke den Onderkoning behandeld hebben, of het waar is, dat zij, niet wetende, dat de zieke aan longontsteking en nier-aandoening leed, hem gevaarlijke, zeer sterke morphine-inspuitingen hebben toegediend.

Amerika.— Het huis van afgevaardigden heeft voor onbepaalden tijd uitgesteld eene, door den Senaat aangenomen motie, betreffende het leenigen van den hongersnood in Rusland, en zulks als protest tegen de jodenvervolging.— De scheepslading graan, die men reeds bijeen had, zal toch verzonden worden. De spoorwegen zullen het graan tot aan de havenplaatsen gratis vervoeren. Als de Russische douanen het nu maar niet tegen houden, of den Czaar het weigert — omdat er in zijn rijk geen hongersnood heerscht!

NOTICIANAN DI CABEL

Recibi dia 6 Enero.

Paris.— Canivet, editor di courant *Paris*, o dal Paul de Cassagnac den su cara, i él ta nengá di bai na duel coe n'éle.

Nan ta sigurá koe ta Alemania su influencia riba Spanja a haci koe un tratado no por a cerrá den Francia i Spanja.

Ministro di Venezuela na París ta bolbé protestá den courantnan contra e violación koe a toemá lugar, según él ta sostené, di territorio venezolano, cometé pa gobierno di Demerara. El ta fundá su protesta riba e discurso di gobernador di Demerara, koe ta anuncia ponementoe di un guardia di policía na rio *Cuyieni*.

Londres. — Un telegrama di Berlin ta bisa koe emperador Wilhelm a cai kibrá un braza na jaagmentoe.

7 Fébrero.

Paris.— Trópanan francés a derrotá crioyonan di Sudán francés.

Londres. — Según testamento di difunto cardenal Manning, a ser descubrí koe él no tabata posedé sino 2500 franco.

Tribunal a decidí koe Papa, na su calidad di soberano, tin derecho di heredá propiedad na Francia.

E diputado Raoul Duval a moeri.

Santiago di Cuba.— Arteaga, e pader célebre di catedral di Caracas, a predicá aki delanti di un gran concurrencia, koe a reconocé verdadero talento dje célebre predicador.

9 Febrero.

Londres.— Apertura di Parlamento ta anunciá pa awé.

Resumen anticipá dje discurso real ta bisa koe relacionnan coe Egipto ta continuá na e mes estado, koe arreglo dje asunto di estrecho di Behring ta cerca di reglá i koe relacionnan coe toer otra potencia ta trankila.

Madrid.— Conceho di guerra di Xerez a condená cinco dje anarquistanan preso pa ser matá, i e otronan pa trabao forzá pa hinter nan vida.

New - York. — Noticianan di Washington ta bisa koe Presidente a sacá un proclama koe ta anunciá reciprocidad di relación comercial den Estados Unidos i Antiljanan inglés.

10 Febrero.

Paris.— Na congreso di bolsa di trabao na San Etienne, nan a toemá un resolución na favor di federación di toer bolza di trabao di Francia.

Conde Launay, embahador di Italia na Berlin, a moeri.

Madrid.—E anarquistanan, condená na morto na Xerez, ta amenazá di poné trabao abao.

Según e presupuesto nobo, toer sucoe estranhero lo ta someté na un derecho di 50 francos pa cada cien kilógrama, mientras koe sucoe di Cuba lo pagá solamente 30 francos. E disposición ayí a causa masjá excitación.

New-York.— Mr. Blaine ta manifestá koe él no ta declará su mes candidato pa presidente den próxima eleccionnan.

11 Febrero.

Paris.— Rumor ta circulá koe Zarina lo bai Algeria.

Casi toer courantnan europeo a publicá artículonan tocanti e mal trato koe soldánan alemán ta sufri.

Londres.— Mr. Chamberlain ta sucesor den Parlamento di duque di Devonshire, come gefe dje partido liberal unionista.

Bruselas.—E proyecto di lei, pa establecé sufragio universal, descutí den Cámaranan, a ser mandá den

Cámara di diputadonan koe lo no presentá su informe sino te na luna di Abril.

New-York.— Nan ta verificando negociación den Francia i EE. UU. pa e próxima conclución di dos tratado reciprocá, di extradición i comercio.

Courant *Sun* ta publicá un articulo riba e relacionnan den Francia i Spanja, i él ta recomendá Spanja di uniéle coe Francia pa motivo koe e alianza alemán ta peligrosa p'éle.

Ayera.

San Petersburgo.— Estado dje hendenan koe den distritonan ta carecé di provisión, a mehorá. Gobierno austriaco ta permiti pa toer hudío koe ta ser sacá di Rusia, fihá nan bibá na Austria.

Madrid.—Granui excitación bao di obréronan di Bacelona, motivá pa ehecución dje anarquístanan condéná na morto; gobierno ta toemando toer medida di precaución, trópanan ta consigná, lista pa obrá camina ta necesario.

New-York.—Estados Unidos a aprobá i resoluciónnan, koe e congreso anti esclavitud na Bruselas a toemá.

Un telegrama di Chili to anunciá, koe ministro di Rel: Ext: a visitá embahador americano coe obheto di agradecé gobierno di Estados Unidos por haber aceptá e nota koe gobierno chileno a dirigiéle na contestación di su exigéncianan hací.

POCO DE LA ESCOPETA Y NADA DEL PERRO.

SEGUNDO la leyenda americana cuando Rip van Winkle despertó de su sueño en las montañas Catskil de América, se encontró hecho un viejo. El perro se había muerto hacia mucho tiempo y de la escopeta no quedaba más que el cañón y la llave. Cuando volvió al pueblo Falling Water, en que había vivido, nadie lo reconoció. Su mujer, creyéndolo muerto, se había casado con el posadero, y había hecho bien, pues Rip se había estado durmiendo *veinte años* en la ladera de la montaña.

Sueño largo, más me parece que preferiría estar durmiendo de una vez la mitad de mi vida á estar despierto y pasarlo mal. Sin embargo, aquí hay una mujer que dice: "Puedo decir con verdad que en diez y ocho años no me he visto libre de dolores un día siquiera."

Misericordia! Piénsese en esto. ¿Qué manera tan desgraciada de vivir? Pues supongo que hay millones, que pasan de este modo en este mundo. No porque lo desean, sino porque no lo pueden remediar. Esta era su situación, y un ejército de mujeres, además de una muchedumbre de hombres, pueden comprenderla.

Dice la interesada: Más de veinte años he estado débil y enfermiza. Al principio tenía mal gusto de boca, poco apetito y una sensación desagradable en el pecho y en los costados, que frecuentemente hacia por aliviar, sujetándomelos con las manos. Después de comer, me daban dolores: sentía como un peso en el pecho, que no podía tolerar hasta que no vomitaba. Me sentia desfallecer por falta de alimento y *me daba miedo de comer*. Algunas veces me daban calambres, que me doblaban, y me hacían andar de un lado á otro de la casa horas enteras, pues ni aún sentarme podía. Por supuesto á penas dormía y por las mañanas estaba tan cansada y tan débil, que no sabía como levantarme y bajar. *Durante diez y ocho años no me he visto un sólo día libre de dolores.*

He visto á un medico y á otro y he tomado muchas medicinas, sin que me hayan hecho provecho. No me decían la causa de mi enfermedad. Me iba consumiendo y no creía que podía vivir mucho, cuando un día de 1881, Mr. Joseph Cooper de Bourne habló á mi marido de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel, que dijo haberlo curado, "Si puedo," le dije á mi marido, "lo probaré." Así lo hice y antes de concluir la primera botella estaba mejor, y con cuatro botellas más estaba completamente buena y fuerte.

De esto hace ahora diez años y desde entónces he gozado de salud, tomando de cuando en cuando una dósis de jarabe. Después de mi restablecimiento, el cura dijo á mi marido: su mujer de V. está muy diferente de como estaba, y él le dijo, que el Jarabe de la Madre Seigel había hecho la cura. La gente me dice que estoy mejor qne hace veinte años y me siento tan fuerte que puedo cavar patatas y trabajar con cualquiera, á pesar de tener sesenta y cinco años de edad.

Mi marido sufría horriblemente de flujo y reumatismo y ha encontrado mucho alivio en la misma medicina. Dice que hace mucho lo hubieran enterrado, si no hubiera sido por el Jarabe de la Madre Seigel. De mí sé decir que me ha salvado la vida y deseo que otros sepan lo que ha sucedido conmigo y mi familia. Firmado — Esther Air, mujer de William Air de Thurlby cerca de Bourne, Lincolnshire, Inglaterra.

De esta manera breve y sencilla esta mujer cuenta una historia, cuyos detalles llenaría un libro. ¡Qué esperanzas y que temores! Cuántas horas de hondo pesar y de densa oscuridad ha debido experimentar! Verdaderamente. Nadie más, que los que pertenecen á la hermandad del sufrimiento, pueden imaginarlo. Cuando habla de un síntoma de su enfermedad, podía haber mencionado doce, pues la enfermedad la horriblemente fatal y común indigestión, tiene tantos síntomas y formas, como la imaginación caprichos ó el cielo nubes. De ella, como del pecado, proceden mil angustias y dolores para atormentar y destruir á la pobre humanidad. Viendo lo que su descubrimiento ha hecho en este como en otros muchos casos análogos, que buena amiga ha sido la Madre Seigel! Rip Van Winkle despertó de su letargo y se encontró viejo. Esther Air despertó de su larga noche de enfermedad y se encontró joven de nuevo. ¿La lección no es bien clara para los millones que sufren en este país?

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Valencia.		Caracas.		Venezuela.		Valencia.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	9	Jan.	20	Jan.	30	Feb.	10	Feb.	20	Maart.	2
Komt aan te CURAÇAO	,,	16	,,	27	Feb.	6	,,	17	,,	27	,,	8
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	28	,,	8	,,	18	,,	39	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	Maart.	1	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	,,	1	,,	10
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	2	,,	11
Vertrekt van ,, ..	,,	23	Feb.	3	,,	13	,,	24	,,	5	,,	15
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	24	,,	4	,,	14	,,	25	,,	6	,,	16
Vertrekt van ,,	,,	25	,,	4	,,	15	,,	25	,,	7	,,	16
Komt aan te CURAÇAO	,,	26	,,	5	,,	16	,,	26	,,	8	,,	17
Vertrekt van ,, ...	,,	27	,,	6	,,	17	,,	27	,,	9	,,	18
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	28	,,	7	,,	18	,,	28	,,	10	,,	19
Komt aan te NEW-YORK..	Feb.	3	,,	14	,,	24	Maart.	6	,,	17	,,	25

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	18	Jan.	29	Feb.	8	Feb.	18	Feb.	29
Komt aan te MARACAIBO......		19		30		9		19	Maart.	1
Vertrekt van "		24	Feb.	4		14		25		6
Komt aan te CURAÇAO......		25		5		15		26		7

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Jan.	17	Jan.	27	Feb.	7	Feb.	17	Feb.	28
Komt aan te CORO..........		18		28		8		18		29
Vertrekt van ,, ...		25	Feb.	4		15		25	Maart.	7
Komt aan te CURAÇAO......		26		5		16		26		8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

AVISO

Prentjenan bonita koe ta sirbi pa recuerdo di ricibimentoe di S. Sacramentoenan di Bautismo, di promer S. Comunion i di Confirmacion coe lugar habri pa haci anotacionnan. Muy Rev. Pastornan por haja cerca

A. ALVAREZ.

Thes. St Josephs Gezelleu Vereeniging

Impresta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao